

Weert.

Zondag 22 Dec. II. bood de afd. Weert v. d. D. V. v. d. Volkszang haren leden en verdere belangstellenden een feestavond aan, die met recht een welgeslaagde mag heeten. De ruime zaal van het Concertgehuus was tot de uiterste hoekjes gevuld: een bewijs, dat de Weertenaren voelen voor de Volkszang-beweging!

Om 5 uur opende de Voorzitter, prof. Boers, de vergadering met een woord van welkom, waarna aanstonds werd overgegaan tot de uitvoering der liederen van het programma.

Nadat door allen staande het „Wien Neerlundsche Bloed” gezongen was, opende het zangkoor der afdeling Weert — bestaande uit een 40-tal dames en heeren — met „Ons Lied van de Zee” van Adr. P. Hamers en „Lentelied” (no. 31 uit „De Leeuwerk”) Na de pauze zong het zangkoor nog: „Het Lied” en „De Verhuizende Meid” (resp. de nos. 24 en 45 uit „De Leeuwerk”). Bezielend en krachtig, liefelijk en vloeiend, eenvoudig en ernstig, pittig en vroolijk, al naar den aard der gezongen liederen, wist deze voordracht den welverdienden, luiden bijval der talrijke aanwezigen te verwerven.

Het optreden der „Varende Zangers” — Goossens en Galesloot — was ook hier een waar succes. Het ware water naar de zee gedragen, om aan de verschillende recensies, in dit maandschrift opgenomen over hunne voordracht in andere plaatsen van ons land, nog iets toe te voegen. Genoeg zij het, te verklaren, dat wij ze volkomen onderschrijven. en in geen enkel opzicht overdreven vinden. Stemgeluid en voordracht van den heer Goossens en accompagnement van den heer Galesloot zijn zóó voortreffelijk, dat wij elke afdeling voor den Volkszang met de meeste beslistheid durven aanraden, zich voor een eventueelen propaganda-avond van de medewerking dier heeren te verzekeren. Want de „Varende Zangers” zijn echte propagandisten van de daad. Hun geheele praestatie: het verklarend woord, dat elk lied voorafgaat, de heerlijke voordracht van het lied, de leuke manier om het publiek tot meezingen te brengen, dat alles is uitnemend geschikt, om zulk een feest-vergadering, als wij bijwoonden, te maken tot een genotvollen maar vooral ook *leerrijken* avond voor ieder en allen. voor meer en minder ontwikkelden. Dat bewees het applaus na elk nieuw lied; dat bewees ook de stemming van het publiek: ernstig en geroerd bij voordrachten als: De Tortelduive, de Twee Coninckinderen, Gebenedijd zijt Gij; — vroolijk en opgewekt bij de luimige liederen: Jan Plompaert, De Dahlia, Liedeke van den Schilder, enz., waarvan de refreinen van de tweede strofpe af telkens werden meegezongen.

Ja, die luimige volksliederen, vol echten pittigen humor, hoe toonden ze ten volle aan de waarheid der woorden van den heer Goossens, door den Voorzitter later nog eens onderstreept, dat ze, goed voorgedragen, uiterst geschikt zijn, om de zgn. komieke voordrachten, vaak enkel een aaneenrijging van zoutelooze en platte aardigheden, te vervangen, zoo niet te verdringen!

Toen na het laatste lied der „Varende Zangers” de toejuichingen eindelijk bedaarden, betuigde de Voorzitter zijn dank aan allen, die tot het succes van den avond hadden meegewerkt. Daarna werd de vergadering besloten met het lied: „Aan U, o Koning der Eeuwen.”

Na afloop van het officieele programma werden nog eenige vrij banale bioscoop-beelden gegeven, die, laten we het ronduit zeggen, het cachet van den feestavond niet verhoogden. Hier past voorzeker de zegswijze: „Weniger wäre mehr!” Dit is niet enkel een persoonlijke mening, maar de indruk van allen, die ik overigens met allen lof over dezen feestavond hoorde spreken.

Afdeeling Weert.

De afdeeling Weert zond 't volgende verzoek in:

Aan den Raad der Gemeente Weert.

Weert, 24 Nov. 1913.

Geven met verschuldigden eerbied te kennen ondergeteekenden, resp. voorzitter en secretaresse der Weerter Vereeniging voor den Volkszang (W. V. V.), in deze handelend namens het Bestuur dier vereeniging, welke zich ten doel stelt de bevordering van het goede en de bestrijding van het slechte en minderwaardige volkslied, voornamelijk door het verbreiden en doen aanleeren van goede liederen;

dat zij gedurende het weldra vierjarig bestaan der W. V. V. meer en meer tot de overtuiging gekomen zijn, dat de strijd tegen het slechte en immoreele lied, — een strijd, thans ook in Weert meer dan ooit noodzakelijk, — vrijwel vruchteloos is zonder de krachtige medewerking van de volksschool;

dat zij daarom reeds meermalen overleg gepleegd hebben met de onderwijzers en onderwijzeressen van de verschillende lagere scholen dezer gemeente;

dat het onderwijzend personeel over het algemeen bereid bevonden werd, om naar vermogen mede te werken tot het aankweken van liefde voor het goede lied bij de leerlingen dier scholen en tot het doen aanleeren van goede en schoone liederen;

dat echter, om tot blijvende gunstige resultaten te komen, het adressanten noodig voorkomt, in alle scholen dezelfde liederen te doen aanleeren;

dat hiertoe evenwel de eerste voorwaarde is het gebruik van dezelfde zangbundels op alle scholen;

dat hun de bekende, onder het volk reeds veel verspreide volksliederenbundel „De

Leeuwerk” voor dit doel het meest geschikt lijkt, daar de in de school aangeleerde liederen dan meer weerklank zullen vinden bij het volk;

dat het Bestuur der W. V. V. zich daarom voorstelt, om aan elke lagere school der gemeente Weert een voldoende aantal exemplaren van dezen liederenbundel te doen toekomen;

dat echter de vereeniging niet in staat is, zulks uit eigen middelen te bekostigen.

Redenen, waarom adressanten Uwen Raad eerbiedig verzoeken, aan de W. V. V. voor het jaar 1914 een subsidie te willen verleen van zestig gulden, ten einde daarvoor de benodigde liederenbundels aan te koopen.

't Welk doende, enz.

(w. g.) JOS J. H. BOERS, Voorzitter.

M. BEELEN, Secretaresse.

Van hare zangoefeningen, waarvoor zich opnieuw 50 dames en 30 heeren aanmeldden, vertellen we een ander maal.

Weert.

We hebben met Vastenavond in Weert aardige propaganda gezien voor den Volkszang. Een zevental leden hebben, als minstreelen of Varende zangers gecostumeerd langs straat en plein Leeuwerk-liederen gezongen en verspreid. Een duizendtal exemplaren van de

„vliegende liedekens I” werden aan den man gebracht. Wèl had „Janus” nog zijn hoedje op, wel klopten er nog harten voor „Lena,” maar het smidje „rinkinkte” er lustig tusschen door en het „nachtegaaltje” zong luidkeels „in ’t bronsgroen eikenhout.” Onze kranige propagandisten hebben zich wakker geweerd en succes gehad. ’n Volgend jaar hetzelfde op wat ruimer schaal herhaald, wellicht met een Carnavals-achtiger deun en ’t zal wèl gaan!

De mooie minstreelcostuums waren tegen billijken prijs gehuurd bij de firma E. de Graaf, Amsterdamsche Veerkade 24 te ’s Gravenhage.

Volkszang te Weert.

De Weerter Vereeniging voor Volkszang heeft weer genoten van een goedgeslaagden feestavond gegeven door het zangkoor der Vereeniging op Donderdag 21 Mei 1914, te 5 uren namiddags in het Concertgebouw (Dries), met medewerking van de Heeren J. Hendriks (tenor), J. Penninx (piano), Jos. Mathijssen (viool), C. Mathijssen (violoncel) en Hub. Teunissen (piano).

Door het zangkoor der Vereeniging werden onder leiding van Prof. Jos. Bours prachtig ten gehooore gebracht: Kinderen van de Zee van Adr. P. Hamers, IJsliedje van idem, Sta op, (De Leeuwk no. 45) van H. Tijssen, Gebenedijd zijt Gij, (idem no. 23) van J. A. S. van Schaik, De Dahlia, (De Leeuwk no. 100) van Em. Hullebroeck en In de Lucht, (idem no. 61) van Dr. Sicking, terwijl de solisten voor zeer artistieke en zeer gewaardeerde afwisseling zorgden.

We hoorden thans iets verluiden over plannen van opvoering van een zangspel.

DE VARENDE ZANGER

MAANDBLAD VOOR DEN
VOLK SZANG
EN HET VOLKSDICHT

